

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **K. W.**

o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 1 kwietnia 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o przyznanie wynagrodzenia za obronę z urzędu

na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy Prawo o advokaturze i § 17 ust. 4 pkt 1

rozrządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie

ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów

nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2024 r.,

poz. 763),

p o s t a n o w i ł

**Zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P., Kancelaria
Adwokacka w W. 885,6 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych
sześćdziesiąt groszy) w tym 23 % Vat za sporządzenie i
podpisanie wniosku o wznowienie postępowania jako obrońca z
urzędu skazanego.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 19 listopada 2021 r. (k. 14) adwokat M. P. został
wyznaczony jako obrońca skazanego z urzędu w celu oceny istnienia podstaw do
sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania zakończonego

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w sprawie II AKa 55/23. obrońca sporządził i podpisał wniosek o wznowienie postępowania (k. 26-32), przy czym w jego treści nie złożył wniosku o przyznanie wynagrodzenia za tę czynność. Postanowieniem z dnia 12 marca 2025 r. Sąd Najwyższy wniosek oddalił, przy czym nie zasądził kosztów obrony z urzędu, wobec faktu, iż obrońca nie złożył takiego wniosku, co uniemożliwiało zasądzenie takiego wynagrodzenia.

Pismem datowanym na dzień 24 marca 2025 r. taki wniosek został złożony, przy czym obrońca wywiódł, iż Sąd Najwyższy nie orzekł o kosztach obrony z urzędu, co wymaga uzupełnienia postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Dopiero złożenie wniosku o zasądzenie kosztów obrony w postępowaniu wznowieniowym umożliwia przyznanie dla ustanowionego z urzędu obrońcy skazanego K. W. stosownego wynagrodzenia. Wbrew temu co zawarł w swoim piśmie jego autor, Sąd Najwyższy nie miał podstaw do zasądzenia kosztów obrony w dacie wydania postanowienie o oddaleniu wniosku o wznowienie, skoro takowego wniosku z niewiadomych powodów nie złożył obrońca z urzędu. Bez wniosku Sąd Najwyższy nie mógł zasądzić wynagrodzenia za sporządzenie, podpisanie i wniesienie wniosku o wznowienie postępowania. Obecne postępowanie nie jest zatem postępowaniem uzupełniającym postanowienie o oddaleniu wniosku o wznowienie postępowania. Skoro zaś dopiero teraz obrońca wyznaczony z urzędu złożył wymagany wniosek, to konieczne było zasądzenie kosztów za sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania, przy czym teza autora wniosku odnosząc się do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. jest zupełnie chybiona, albowiem od 5 czerwca 2024 r. obowiązuje już nowe rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, przywołane w podstawie prawnej postanowienia. Wysokość przyznanego wynagrodzenia wynika ze stawki wskazanej w tym rozporządzeniu.

Z tych powodów orzeczono jak w postanowieniu.

[J.J.]

[a.ł.]

